

giftsret og derved sikre sig at komme ind under den juridiske Ret. Derfor synes jeg, man ikke skulde have noget imod at benytte den samme Sprogbrug, som anvendes i det juridiske Sprog.

Med disse Ord skal jeg tillade mig endnu en Gang at anbefale det af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Lillelund: Den ærede sidste Taler sagde, at selvfølgelig skulde de samme Regler gælde ved Auktioner, som gælder ved Handeler underhaanden. Jeg gad vide, om det ærede Medlem, der selv er Landmand, nogen Sinde har staaet paa et Marked og sagt: Jeg garanterer for alle Fejl, der ikke er let synbare. Nej, det har det ærede Medlem aldrig gjort. Det ærede Medlem har nok sagt, at han garanterer for alle usynlige Fejl, og det gør han Ret i, thi det skal man altid gøre, og det er ogsaa det, vi søger at faa indført i Lovforslaget. Hvorfor skulde vi ikke naa til, at vi affatter Lovsproget i Overensstemmelse med, hvad der bruges i Handel og Vandel? Det er det, vi søger at gøre ved Hjælp af Mindretallets Ændringsforslag, og det er vel derfor, at Mindretallet har kunnet samle Medlemmer af Partier, som ellers ikke er enige.

Overfor den højtærede Justitsminister gælder det samme. Jeg forstaar ikke, hvorfor den højtærede Minister igen røber Uvillie mod dette Lovforslag, da han dog antagelig til syvende og sidst vil stemme for det. Jeg er ikke i Almindelighed nogen Beundrer af Auktionsvæsenet, men jeg er glad over, at vi antagelig faar dette Lovforslag vedtaget baade i Folketinget og Landstinget, ikke mindst fordi vi derved faar en Række Processer hævet, som er rejst af Ministeriet. Jeg tror ikke, at Processer er gode Frugter, og derfor er jeg glad ved, at Lovforslaget antagelig bliver vedtaget, hvilket jeg vil anbefale. Jeg vil haabe, naar Mindretallets Ændringsforslag vedtages, at der derved vil undgaas en Række af de Processer, som vilde komme, hvis vi indfører en Sprogbrug, som Folk ikke kender. Lad mig med det samme sige til den højtærede Minister, som talte om, at Flertallets Ændringsforslag skulde indeholde en Beskyttelse for de svage, at det er selvfølgelig Mening, men denne Beskyttelse opnaas bedst ved, at vi indfører en Sprogbrug, som alle Folk kender, og som har vundet Hævd. Hver eneste Gaardmand ved, hvad skjulte Fejl er, og det ved Husmændene ogsaa, men derimod ved Husmændene ikke, hvad „let

synbare Fejl“ er. Selv om Husmændene er lige saa intelligente som Gaardmændene, ved de det ikke. Det er et Udtryk, der er dem fremmed, og som de først skal lære. Ogsaa af den Grund, at Loven skal være en Beskyttelse for de svage, anbefaler jeg, at vi stemmer for Mindretallets Ændringsforslag.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem (Lillelund) mener, at jeg lægger Uvillie overfor det foreliggende Lovforslag for Dagen. Deri har det ærede Medlem Uret. Hvis jeg nærede Uvillie mod det foreliggende Lovforslag, vilde jeg ikke først have fremsat det og derefter baade i dette og i det andet høje Ting arbejdet paa at gennemføre det. Derimod er det ærede Medlem overordentlig utaknemmelig overfor mig, der har fremsat dette Lovforslag for at bringe de Processer ud af Verden, som er saa ubehagelige for de Foreninger, der rammes af dem. For samtidig med, at det ærede Medlem gerne vil have dette Lovforslag gennemført, har det ærede Medlem ikke undladt paa ethvert Stadium af Lovforslagets Behandling at gøre det saa besværligt som paa nogen Maade muligt at føre det igennem. Det gør imidlertid ikke noget, naar Vanskelighederne overvindes. Naar Lovforslaget blot gennemføres, kan jeg tage imod de smaa Sten, som lægges paa dets Vej, uden at nære nogen som helst ubehagelige Følelser overfor det ærede Medlem af den Grund. Men det ærede Medlem talte i en næsten vred Tone om alle disse Processer. At disse Processer forekommer, maa det ærede Medlem ikke være vred paa mig for, thi det er jo Lovovertrædernes Skyld og ikke Regeringens Skyld.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at ved at bruge Udtrykket „skjulte Fejl“ beskyttede man de svagere, som købte paa saadanne Auktioner. Men man kan dog ikke beskytte de svage ved at opretholde for Sælgeren, der kender Hestens Fejl, en Ret til at narre Køberen ved at sælge ham en Hest med nogle Fejl, som kun kan findes ved en Undersøgelse, som der under Auktionsforhold ikke er Lejlighed til at anstille — sælge ham en Hest med saadanne Fejl som fejlfri, og saa have Lovens Hjemmel for, at det har han Lov til; for Fejlene er jo ikke helt usynlige, ikke helt skjulte. Et nærmere Eftersyn vilde have sat Køberen i Stand til at finde Fejlene, det nærmere Eftersyn, som der imidlertid under Auktionshandelsvilkaar ikke er Lejlighed til at anstille. Nej, dersom man vil